Marafkó László

Szókelep

A Nap keleten kél, s nyugaton nyugszik.
S közöttük meg nem nyugszik.

x

A kocka el van vetve. (Julius Caesar)
Kikelhet a viszálykodás.

x

Goethe: Mehr Licht!
Lord Parkinson: Mehr lift!

x

Aki másnak vermet ás, maga esik bele.
Kivéve az aranyásót.

x

A hazug embert hamarabb utolérik, mint a sánta kutyát.
Hazugja és kutyája válogatja.

x

Májusi eső aranyat ér.
Májusi fagy nyarat kér.

x

Holló a hollónak nem vájja ki a szemét.
A vájár meg a másik szenét…

x

Kaparj kurta, neked is jut!
Na de markológéppel?!

x

Ki a kicsit nem becsüli, a nagyot nem érdemli.
Újgazdag pólóján.

x

Csigabiga gyere ki, ég a házad ideki…
Majd ha fagy, hogy beköltözz a helyemre a kilakoltatási moratórium előtt!

x

Mit sütsz kis szűcs, sós húst sütsz, kis szűcs?
Sőt, friss sütit, és idesüss, üstben csípős kisüstit, s most plüsskesztyűvel üss ki!

x

Tengerre, magyar! (Kossuth nyomán)

Agyarra, magyar!

x

Rossz szomszédság, török átok.

Ma már inkább törököt hívna a gazda.

x

„Dunának, Oltnak egy a hangja.” (Ady)

S a habja?

x

Angol nyelv: lingua franca.

Magyar: frankó lingva.

x

„Ez jó mulatság, férfimunka volt.” (Vörösmarty)

Ami múlik, nem késik.

x

„A szerelem sötét verem.” (Petőfi)

A hatalom két halom, a pénz az alom, az álom meg a lom.

x

Szezám, tárulj!

Egyeseknek – másoknak meg szájzár!

x

„Aki szegény, az a legszegényebb” (József Attila)

S a legszerényebb.

x

„Nemzeti nagylétünk nagy temetője, Mohács” (Kisfaludy Károly)

S itt nem nyugszik Magyarország!

x

Türelem rózsát terem.

Türelem prózát terem.

x

Ámen?

Á, nem!